

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Stephen C. Foster

Een anonieme componist?

Deze week trad in de Villa Maja een Perzische gitarist op. Zijn repertoire vermeldde o.a. *My Old Kentucky Home* en noemde het een Amerikaans volksliedje. Die mededeling vraagt om correctie. Dat was geen anoniem volksliedje maar een compositie van de grootste en bekendste Amerikaanse songwriter van de negentiende eeuw. Deze Stephen Collins Foster (1826–1864) schreef naast *My Old Kentucky Home* tientallen evergreen zoals *Oh! Susanna*, *Camptown Races*, *Old Folks at Home*, *Jeanie with the Light Brown Hair*, *Old Black Joe* en *Beautiful Dreamer*. Geen naam om te vergeten.

Over paardenvlees

De afgelopen weken was er nogal wat ophef in de media over het eten van paardenvlees. De aanleiding was de ontdekking dat frauduleuze handelaars paardenvlees voor rundvlees hadden verkocht. Vooral de Engelse consument huivert bij de gedachte aan het eten van paardenvlees. In andere landen, zoals Nederland, heeft men daar minder moeite mee. Voor mij riep het een jeugdherinnering op.

Ik woonde destijds in Zaandam. Mijn vader was er bakker en een honderd meter verder in de straat was de winkel van de paardenslager. Dat stond ook trots op zijn winkelruit, want hij schaamde zich niet voor zijn beroep. Integendeel.

Eens in de zoveel tijd werd Zaandam bezocht door een circus ofwel een ‘paardenspul’ zoals we dat noemden. Zo’n circus had een wat kleinere tent, geen leeuwen of olifanten als attractie, maar wel fraaie paarden die ronddraafden in de piste en hun kunsten vertoonden. Bij zo’n voorstelling zat onze paardenslager altijd vooraan, in een loge aan de rand van de piste. Als er een paard stilstond voor zijn zitplaats stond hij op om het dier liefdevol op de kont te kloppen. Iedereen was er getuige van: hij hield van die dieren.

Het is lang geleden, maar ik voel nog altijd mijn verbazing over deze dierenliefde van de slager. In een van de commentaren deze week las ik een opmerking die er misschien de verklaring voor geeft. Het eten van paardenvlees, zo las ik, is humaner dan het eten van rundvlees. Want paarden zullen nooit in stallen worden vetgemest met geen ander doel dan te worden geslacht voor onze consumptie.

Wat gelooft u eigenlijk?

Mijn achterkleinzoon kreeg op school de opdracht te melden welk geloof door zijn voorouders werd aangehangen. De keuzemogelijkheden waren (niet uitputtend): joods, islamitisch, katholiek, protestant, hindoestaans, <hier nog zo een paar>, atheïst, agnost, humanist. Of ik maar even wilde vertellen wat het juiste antwoord was. Mijn reactie:

“Tja, volgens de bekende indelingen ben ik een humanist. Maar het ligt iets genuanceerder. Toen ik nog bij de PvdA werkte, wilde men mij inschakelen voor de humanistische werkgemeenschap. Ik weigerde, want, zei ik, ik geloof wel al ben ik buitenkerkelijk. Daarop stormde de voorman van de protestantse werkgemeenschap mijn kamer binnen, hij strekte zijn armen uit en riep: "Broeder!" In ernst: ik kan mij de wonderen van de schepping niet denken zonder een maker.”